

Sygn. akt III KK 660/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. R.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 maja 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego

w (...) z dnia 23 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w części wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. R. pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 12 lutego 2020 r., zwrócił się na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu nawiązał do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2019 r. o zwrocie akt sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) w celu uzupełnienia uzasadnienia wyroku i przekonywał, że obecnie istnieją przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku, bowiem „uznać należy, że zarzuty przedstawione w kasacji mogą zostać uwzględnione, jak również obecnie wykonanie prawomocnego orzeczenia stwarza realną obawę

nieuzasadnionego pokrzywdzenia skazanego i wielu innych osób". Ma to wynikać z faktu, że wydając wspomniane postanowienie „Sąd Najwyższy już częściowo zauważył słuszność kasacji i zarzutów w niej stawianych”, zaś „z doręzonego uzasadnienia Sądu Apelacyjnego natomiast nie wynika w dalszym ciągu logiczny tok rozumowania”. Obrońca nadmienił też, że skazany prowadzi działalność gospodarczą i daje zatrudnienie wielu osobom, opiekuje się schorowaną żoną, jak również pomaga w opiece nad niedawno owdowiałą, chorą teściową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Należy przypomnieć, że Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 grudnia 2018 r. odmówił uwzględnienia zawartego w kasacji wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w odniesieniu do M. R. Złożony przez obrońcę kolejny wniosek w tym przedmiocie poza nawiązaniem do postanowienia wydanego na podstawie art. 449a § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. przez Sąd Najwyższy w dniu 30 grudnia 2019 r., w istocie nie przedstawia nowych okoliczności, które nakazywałyby uznać, że do czasu rozpoznania kasacji prawomocny wyrok nie powinien być egzekwowany. Fakt wydania wspomnianego postanowienia można traktować jako przejaw zastrzeżeń do uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji, jednak nie jako prognostyk jego uchylecia, skoro ustawa (art. 537a k.p.k.) zabrania takiego postępowania z tego powodu, że uzasadnienie wyroku nie spełnia wymogów określonych w art. 457 § 3 k.p.k., natomiast dopuszcza uzupełnienie uzasadnienia, co zlecił Sądowi odwoławczemu Sąd Najwyższy.

Niezależnie od tego przedmiotowy wniosek jest przedwczesny. Wynika z niego, że obrońcy doręczono uzupełnione uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego, co otwiera mu drogę do uzupełnienia kasacji. Skoro na gruncie wniesionej kasacji Sąd Najwyższy nie znalazł powodów do wstrzymania wykonania zaskarżonego nią wyroku, to wypada uznać, że dopiero po sporządzeniu ewentualnego uzupełnienia kasacji, obrońca powinien wystąpić z przedmiotowym wnioskiem, motywując, że uzupełnienie wniesionej skargi przemawia za ponownym rozważeniem potrzeby wstrzymania wykonania wyroku. Natomiast gdy chodzi o osobiste uwarunkowania skazanego (prowadzenie działalności gospodarczej, sytuacja rodzinna), to w postanowieniu z dnia 11 grudnia 2018 r. Sąd Najwyższy

zaznaczył, że mają one znaczenia dla decyzji w przedmiocie odroczenia wykonania kary, względnie przerwy w jej wykonywaniu, natomiast nie rzutują na decyzję podejmowaną na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.